

IZJAVA ZA JAVNOST

Kot predsednica Sveta staršev OŠ Hajdina podajam izjavo za javnost, podpisana z imenom in priimkom.

Drži, preko 215 let je staro šolstvo na Hajdini, ampak ugled naše šole še nikoli ni bil na tako nizkem nivoju kot je v zadnjem letu. Ravnatelj je v prvem letu in pol naredil veliko novega in dobrega za šolo, vsi, tako starši kakor tudi občani, s(m)o bili navdušeni nad spremembami, čeprav se je že začetek njegovega ravnateljstva začel kar turbulentno. V zadnjem času pa mu je uspelo šolo spraviti na tako slab glas, kot je ni uspelo še nobenemu ravnatelju v zgodovini obstoja OŠ Hajdina. Sama se nisem res nikoli in se tudi sedaj ne bom spuščala v javno širjenje laži, še najmanj pa v javno diskreditacijo mladoletnih otrok, kakor si je dovolil sam ravnatelj. Nikogar nisem nikoli izpostavila na javen način in tudi sedaj ne mislim nikogar javno sramotiti z negativnimi informacijami ali z obtožbami. To počnejo druge osebe, ki pa s takšnim načinom komunikacije največ povedo prav o sebi. S tem je ravnatelj sedaj dovolj nazorno pokazal svoj pravi obraz, hkrati pa tudi odgovoril vsem, ki so se spraševali, zakaj so vsa pisma anonimna. Verjetno nihče ne želi javno prati perila in brati neresnic na svoj račun, predvsem pa si nihče ne želi, da posledice trpijo otroci, katerih starši so se javno izpostavili. Morda tudi ravno zato tudi ministrstvo samo omogoča anonimnost prijav – da se zaščiti vse vpletene, predvsem pa otroke.

Vsekakor lahko rečem, da je za mano pestro leto. Sama sem upala in si želela sprememb v odnosu do staršev in predvsem konstruktivnega sodelovanja za dobrobit naših otrok. Žal mi je, da lahko brez oklevanja povem, da sem vsakič, ko sem prišla na sejo, čutila, da nismo vsi povabljeni na seji prisotni iz tega istega razloga, predvsem pa, da so nekateri tukaj iz lastnih ambicij ali preračunljivosti.

Mislim, da je sedaj kristalno jasno, zakaj so se bili starši primorani zateči k anonimkam. Tako v primeru ekskurzije v Berlin kakor sedaj. Povem lahko, da so prijave bile posredovane ustreznim inštitucijam, kakor tudi nam - Svetu staršev. Javno blatenje Sveta staršev in mene osebno, ker delujem s konstruktivnimi nameni, kakor bi tudi naj deloval predsednik Sveta staršev, in v nadaljevanju diskreditacija celotnega Sveta staršev, vse to je skrajno nizkotno in žaljivo do Sveta staršev OŠ Hajdina. Po poslovniku smo dolžni obravnavati pobude, vprašanja in predloge, ki so naslovljene na Svet staršev in razpravljati o perečih vprašanjih, ki se tičejo otrok in o tem oblikovati mnenje. Krivi smo torej, ker sledimo poslovniku, ki nam vse zgoraj navedeno v 7. členu tudi nalaga. Se pa ob tem vprašam, ali ni nenavadno, da se v medijih in anonimkah vedno znova (v negativnem smislu) pojavlja vedno le ista šola iz širšega ptujskega okoliša?

Sama sem bila, na veliko presenečenje ravnatelja, izvoljena na prvi seji Sveta staršev in to z večino (glasovi v razmerju 15-5). Imam izjave predstavnikov, ki dokazujejo, da je samo dan po moji izvolitvi gospod ravnatelj klical predstavnike in v pogovorih z njimi dvomil v moje sposobnosti, a sama še sploh nisem imela možnosti pokazati, kaj znam in kaj zmorem. Pa vendar sem se zelo trudila za konstruktivno sodelovanje. Zame to pomeni aktivno poslušanje, spoštovanje različnih mnenj, jasno in učinkovito komunikacijo ter pripravljenost na kompromis. Menim, da lahko samo na tak način ustvarimo okolje, kjer lahko vsi udeleženci prispevajo svoje ideje in se počutijo cenjene. Svet staršev je skozi celotno leto debatiral o težavah, ki so se pojavljale na šoli, vendar smo na žalost velikokrat naleteli le na obljube, pri čemer je tudi ostalo. Posledično se je nezadovoljstvo staršev samo večalo, na kar sem večkrat opozorila ravnatelja, medtem ko sva redno komunicirala, v obliki sestankov pred 2. sejo, pred 3. sejo in pred 4. sejo pa celo dvakrat. Sama sem pristaš pogovora in komunikacije, zato sva večkrat govorila preko telefona in to tudi po več ur, hkrati sva komunicirala tudi preko sporočil in predvsem v živo na sami šoli. Zato kategorično

zavračam njegove navedbe o nekomunikaciji med nama. Hkrati pa lahko povem, da 23. člen poslovnika Sveta staršev med drugim govori tudi o tem, da se lahko k posamezni točki dnevnega reda vabi ravnatelj šole, pomočnika ravnatelja in tudi druge osebe, če je to potrebno za delo Sveta staršev. Naj poudarim, da se leta 2021, ko jaz nisem bila v Svetu staršev, tudi takratne ravnateljice ni povabilo k zadnji točki dnevnega reda. Torej se je takšna praksa izvajala že v preteklosti, pa se nihče ni nikoli obregnil ob njo.

Predala sem mu kar nekaj pobud, recimo izboljšanje odnosov šola – starši, saj je prihajalo do nesoglasij pri odločbah otrok, pri izvajanju RAP (razširjenega programa), pri soočanju šole z nasiljem. Govorila sva o volitvah v Svet zavoda in izpostavila problematiko, da zraven določenih učiteljev hodijo na ekskurzije, tabore in šole v naravi njihovi otroci in partnerji. Govorila tudi o inkluziji – nujnosti izobraževanja kadra, sploh za delo z otroci z avtizmom in učnimi težavami. Pa tudi o nadstandardnih programih in v povezavi s tem pritožbah staršev, da si ne želijo toliko nadstandardnih programov, ker je to preveliko finančno breme in otroci zaradi vseh aktivnosti, preveč manjkajo pri pouku, o RAP-u, kjer sem predlagala, da se doda v urnik dopolnilni pouk iz SLJ, MAT, ANG, vsaj za zadnjo triado ter možnost uvedbe le-tega tudi za ostale predmete po potrebi, torej po dogovoru med učitelji in učenci, in o pobudi, da RAP med obveznim predmetnikom oziroma rednim poukom nima kaj iskati. Izpostavila sem pretežke torbe, na katere starši konstantno opozarjajo. Negodovanja staršev so kljub več pritožbam še vedno prisotna. Pozvala pa sem tudi ravnatelja, da je potrebno otrokom nemudoma zagotoviti nemoteno poučevanje SLJ, ko je učiteljica slovenskega jezika po izidu vsem znanih slik odšla v bolniški stalež. Hkrati sem mu predala pomisleke in pritožbe staršev, ki so se nabrali od dneva po izidu slik s spolnimi akti, s katerimi so se nehote srečali otroci in starši in ga pozvala k sprejetju odgovornosti.

Starši konstantno poudarjajo, da je večina zaposlenih na šoli in v vrtcu konstruktivnih učiteljev in vzgojiteljev, ki se z otroci zelo trudijo. Na žalost pa so, tako kot še marsikje, zraven tudi učitelji, ki imajo neprimeren odnos in ne vlagajo veliko truda v izobraževanje otrok. Na pritoževanje tako otrok kakor tudi staršev se proti učiteljem ne ukrepa (na kar se je opozarjalo na sejah Sveta staršev), čeprav se problematika pojavlja pri vseh, od najmlajših do devetošolcev. Prav devetošolci so v zadnjih tednih bili deležni samovoljnosti in komunikacijskega »šuma« s strani šole. V zadnjem trenutku je njihovim staršem bil odpovedan roditeljski sestanek, devetošolcem pa hkrati tudi dvodnevni zaključni izlet in tržnica, za katero so že zbrali sponzorske prispevke. Iz javnega zapisa ravnatelja pa je razbrati, da je v igri tudi odpoved valetе. Glede na vse naštetο se lahko vprašamo, če so otroci resnično na prvem mestu? Menim, da je odgovor jaseen.

Vsi, ki me poznajo ali so sodelovali z mano, zelo dobro vedo, da sem komunikativna in konstruktivna oseba, ki je do vseh odprta za pogovor. In kar je najpomembneje, znam prisluhniti ljudem ter jim priskočiti na pomoč. Ne diskreditiram, ne grozim, ne žalim, ne kličem ljudi po občini in govorim o drugih grde stvari, ne nadlegujem ali pošiljam grozilnih SMS-ov, hkrati ne diktiram Svetu staršev ali vsiljujem svojega mnenja. Vse navedeno pa se je v zadnjih mesecih začelo dogajati bolj glasnim predstavnikom v Svetu staršev in meni. Na drugi strani sem z učitelji vedno korektno sodelovala in komunicirala ter sproti reševala kakšna koli nesoglasja.

Sama ljubezen nikoli ni in nikoli ne bo sporna, kar je bilo na seji tudi izpostavljeno. Problem so vse nerešene zadeve, ki so se nabrale v preteklih letih in je vso dogajanje v zadnjem času samo še kaplja čez rob.

Na 4. redni seji smo bili vsi prisotni na zadnji točki seje enotnega mnenja, da je potrebno o težavah seznaniti Svet zavoda, saj so tudi po mnenju ministrstva oni tisti, ki lahko na ravnatelja naslovijo pobudo

za pojasnila o dogajanju na šoli in na podlagi tega v nadaljevanju ukrepajo. Sprejeli smo sklep, v katerem naprošamo Svet zavoda, da se seznaní z anonimkami in ukrepa v okviru svojih pristojnosti. Torej da v skladu z ZOFVI očitane nepravilnosti obravnava in jih preda pristojnemu ministrstvu in inšpektoratu.

Me pa čudi, da so v njegovem pismu izpostavljene samo predstavnice Sveta staršev, saj je v njem tudi kar nekaj predstavnikov, ki znajo biti precej odločni. Mogoče ga pa moti, da smo na sejah, namesto da bi doma skrbele za otroke in malo pospravile okrog hiše.

Moja prioriteta **so** vedno bili in vedno **bodo** samo naši otroci in njihova dobrobit. Vem, da je veliko isto mislečih staršev na naši šoli, kakor tudi med samimi predstavniki in občani, ki pa se velikokrat skupaj z mano počutijo kot zapuščene gazele sredi savane med lačnimi levi.

Ampak konec koncev sem ponosna, kot ste tudi vi starši, občani, predstavniki razredov, lahko ponosni nase, ker ste pred sabo vedno imeli dobrobit otrok. Bili so časi, ko sem že želela obupati, pa so bili pozivi staršev, naj tega ne naredim, vedno premočni. Takrat sem ugotovila, da ni važno, kako težko je biti gazela med lačnimi levi - nikoli nihče ne more dvomiti o tem, da so moja prioriteta otroci vrtca in šole in da stojim za etičnimi in moralnimi vrednotami, ki bi morale biti samoumevne v vsaki družbi, kaj šele v šoli. Veste, sama ne potrebujem javnega blatenja in štetja všečkov na družbenih omrežjih (mimogrede, saj menda veste, da je Facebook tudi medij, kajne? Kjer je zelo enostavno pisati »srčne zgodbe« svojim sledilcem). Zakaj? Ker ljudje pogosto uporabljajo platforme, da izrazijo svoja mnenja, frustracije ali kritike, pogosto s ciljem pridobiti pozornost ali podporo drugih, kar se kaže skozi "všečke" in komentarje. Sama ne potrebujem javne pozornosti in podpore svojih sledilcev in prijateljev, ne iščem pravičnosti ali javnega maščevanja in ne rabim javno poniževati drugih, da s tem izboljšam svoj položaj ali ugled.

S spoštovanjem,

Katjuša Lebar Žalar

predsednica Sveta staršev OŠ Hajdina (s podporo staršev in občanov, ki ljudi in njihovo delo dejansko ocenjujejo po dosežkih in moralnih vrednotah)